

Emily opatrně nakoukla mámě přes rameno, aby nevyhlila med z otevřené sklenice, kterou držela v ruce. Připravila si ji spolu s těstem na ovesné sušenky a nerada by ukápla na podlahu. Soustředěně se zadívala na vzorky látky, které jí maminka ukazovala. „Mně se líbí tahle,“ řekla a ukázala na kus s bleděmodrými proužky, na nichž byly nepravidelně poházené květiny a ptáčci.

„Ne ta červená?“ Maminka půvabně rozevlála látku ve vzduchu před Emily, takže se jí před očima vznegli jasně oranžoví motýli. Červené hedvábí zářilo jenom o trochu jasnějším odstínem než máminy vlasy.

Emily zamrkala. Na moment to vypadalo, jako by se jeden motýl z látky vznese a lehoučce plul kuchyní k oknu. Nakrčila nos a na vteřinu pevně sevřela víčka. Nejspíš ji oslnilo slunce, které jí zasvítilo do očí. „Ne, fakt se mi víc líbí ta modrá. Je hezčí. Má to být na šaty? To je nová kolekce do obchodu?“

„Ano, promýšlíme už oblečení na léto. Z tohohle bude asi sukně,“ odpověděla mamka s nepřítomným pohledem. „Maxisukně. A na květy

našiju drahokamy. Musí se to šít ručně, takže to nebude laciná záležitost.“ Odkrácěla z kuchyně s vlajícími kusy tenké, jemné látky za sebou, takže vypadala taky jako motýl.

Emily se zachichotala. Když máma tvořila oblečení, zapomínala někdy na všechno ostatní. Dokonce i na jídlo. Pak ale vznikly prostě nádherné věci, a to nejenom pro obchod; navrhovala a šila i pro Emily a její sestry. Výsledek jim vždycky vynahradil, že si celou dobu musely samy chystat obědy a většinou i večeře.

K narozeninám vytvořila máma pro Emily senzační klobouk, který vypadal jako zákusek: košíček s růžovou polevou a cukrovými kytičkami nahoře. Přesně takové zákusky Emily pekla a zdo-

bila moc ráda. A klobouk si tak oblíbila, že ho nosila skoro pořád.

Ted' ale bylo na klobouk příliš horko. Vyklonila se z okna, aby se trochu nadýchala čerstvého vzduchu. Zapnutá trouba pořádně rozpalovala celou kuchyni. Stejně to ale stálo za to! Recept na ovesné sušenky byl jeden z jejích nejoblíbenějších. Milovala ten postup, kdy se smísí rozpuštěné máslo a ostatní suroviny, lehce se vše zamíchá a pak se to jako kouzlem v troubě změní na malé placičky.

„Emily!“ zavolala na ni z dolního konce zahrady Lory. „Emčo! Jdeš ven? Jestli zůstaneš celý den uvnitř, roztopíš se!“

„V minutě budu venku,“ křikla Emily. „Jen chci dát ty sušenky do trouby.“

